

om danffe Underfaatter, som ifølge traktatmæssige Bestemmelser ikke kunne sagføges i det Land, hvor de have eller have havt Bopæl.

§ 65.

De i § 64 ommeldte Forbrydelser kunne ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis Kreds den Sigtede i Medfør af de om Anholdelse og Fængsling givne Regler er bleven paagreben.

§ 66.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28de Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse har sit Sæde.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3die Januar 1851 § 14, ifr. § 15, omhandlede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

Sag angaaende Anvendelse af Straffelovens § 299 forfølges ved et af de i §§ 62—65 ommeldte Børnething.

§ 67.

Retshandlinger, ved hvilke Sag mod en Person indledes, kunne i paatrængende Tilfælde uden Hensyn til de ovenstaaende Regler foretages af Underdommeren i den i § 64 ommeldte Retokreds. Sagen afgives snarest muligt til den kompetente Ret.

Søvrigt kan Afvigelse fra Reglerne om Børnething for Sager, der høre under Statsanklagerens eller Politimesterens Virkekreds, paa Andragende, og naar særegne Grunde findes at tale derfor, beslattes af Landsretten, dersom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretokreds, og i andre Tilfælde af Høiesteret (§ 108).

I Sager, som paatales af Private i Henhold til § 39, kan Afvigelse vedtages af Parterne.

§ 68.

Retten prøver i Embeds Medfør, om Sagen er indbragt for ret Børnething. Under Hovedforhandlingen samt i Sager, der paatales i Henhold til § 39, kan Afvisning paa Grund af Børnethingsreglernes Tilfidsættelse dog kun finde Sted, naar Indsigelse gjøres; Indsigelse bør fremsættes før Anklagefristets Oplysning, eller i Rævningesager førend Lodtrækning til Udtagelse af Rævninger begynder, og den er udelukket, naar den Sigtede, førend Hovedforhandlingen er begyndt, har havt Udgang til at fremsætte den, uden at dette er sket.

At Forundersøgelse eller Retshandlinger udenfor Hovedforhandlingen ikke ere foregaaede ved rette Børnething, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgjørelser af et Børnethingspørgsmaal, kan det af Anklageren indbringes til Afgjørelse for Landsretten, hvis Retterne høre til samme Landsretokreds, og i andre Tilfælde for Høiesteret. Herved finde iøvrigt Reglerne om Retsmidlers Anvendelse, saaledes at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgjørelse.

§ 69.

Mellem flere Børnething, ved hvilke Sagen kan forfølges, har Anklageren Valget. Fra den Ret, ved hvilken Forfølgning først er begyndt, kan Sagen kun gaa over til et andet Børnething, naar i en privat Sag (§ 39) den Sigtede samtykker, og i offentlige Sager, naar Retten paa Anklagerens Andragende formedelt Vidners Bopæl eller af anden særegen Grund finder det hensigtsmæssigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, naar den anden Ret dert er enig, og ellers af den sættes overordnede Ret (§ 108).

Valg af Ret til Forundersøgelsen er ikke bindende for Valget af den dømmende Ret.